

**การยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีต่อการพัฒนาชุมชน
ของพัฒนากรในจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง**
**Adoption of Information and Communications Technology for Community
Development of the Community Development Workers
in the Lower Southern Provinces.**

เอกสิทธิ์ เละมิ่ง
นักศึกษาปริญญาโท (เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา)
ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
กณิดา นิจรัตน์กุล
Ph.D. (Curriculum & Instruction : Educational Technology), รองศาสตราจารย์
ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
จิตรชนก เจริญชาวี
Ph.D. (Research Design and Statistics), รองศาสตราจารย์
ภาควิชาประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Abstract

The purposes of this study were 1) to study the decision making process in adopting information and communications technology for community development of the community development workers in the lower southern provinces, 2) to compare the ICT adoption for community development of the community development workers in the lower southern provinces, according to gender, age, education, duration of work, position, and ICT training experience, and 3) to find out the suggestions and guidance for the adoption of information and communications technology by using knowledge management and learning organization. Both quantitative and qualitative research methods were employed in this study. For the quantitative research method, the questionnaire with a reliability value of 0.921 was used to collect data from the samples consisting of 207 community development workers from 77 Community Development District Offices in 7 lower southern provinces. For the qualitative research method, an interview was conducted with 7 leaders of the information for community development group in 7 lower southern provinces. Statistics used for analyzing data included frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and F-test. The results were as follows:

1. The decision-making process of adopting ICT for community development was, on the whole, at a high level. In addition, an examination of separate stages yielded several conclusions. In perception stage, community development workers agreed that ICT was useful for community development tasks. In motivation stage, community development workers were enthusiastic about applying ICT to their jobs; In decision stage, community development workers were willing to study the use of package software of the community development department. In implementation stage, community development workers were capable of using the package software of the community development department. In confirmation stage, community development workers keep themselves updated with ICT news for community development;

2. The comparison on ICT adoption for community development of the community development workers in the lower southern provinces showed statistically significant differences among the community development workers of various age, working duration, position, and training at 0.5 level;

3. Regarding knowledge management, community development workers had applied their knowledge and organizational knowledge for developing new knowledge by participating, compiling, processing, storing database, and transferring the knowledge to the communities through conference, training, and website; and

4. For learning organization, community development workers exchanged their knowledge through the information and communications technology and were willing to receive training for knowledge sharing in the organization or among organizations, for benefits of the organization and the communities.

Keywords : Adoption, Information and communications technology, community development workers

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษากระบวนการตัดสินใจการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีต่อการพัฒนาชุมชนของพัฒนากรในจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง 2) เพื่อเปรียบเทียบการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีต่อการพัฒนาชุมชนของพัฒนากรในจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุราชการ ตำแหน่ง และประสบการณ์อบรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และ 3) เพื่อค้นหาข้อเสนอแนะและแนวทางการส่งเสริมการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารโดยใช้การจัดการความรู้ และการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้

การวิจัยครั้งนี้เป็น 1) วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา จำนวน 207 คน เป็นพัฒนากรในสำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอ 77 อำเภอ ใน 7 จังหวัดภาคใต้ตอนล่าง ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.921 และ 2) วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา เป็นหัวหน้ากลุ่มงานสารสนเทศการพัฒนาชุมชน ใน 7 จังหวัดภาคใต้ตอนล่าง จำนวน 7 คน ใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test และ F-test

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. กระบวนการตัดสินใจการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีต่อการพัฒนาชุมชนของพัฒนากรในจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง พบว่า กระบวนการตัดสินใจการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของพัฒนากร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละขั้นตอนสรุปได้คือ ขั้นการรับรู้ พัฒนาการมีความคิดเห็นว่าเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีประโยชน์ต่องานพัฒนาชุมชน ขั้นการสนใจ พัฒนาการมีความกระตือรือร้นที่จะนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการปฏิบัติงานในอนาคตมากขึ้น ขั้นการตัดสินใจ พัฒนาการมีความตั้งใจศึกษาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปต่างๆ ของกรมการพัฒนาชุมชน ขั้นการปฏิบัติ พัฒนาการมีความสามารถใช้โปรแกรมสำเร็จรูปต่างๆ ของกรมการพัฒนาชุมชน และขั้นการยืนยัน พัฒนาการติดตามข่าวสารด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นประจำ

2. การเปรียบเทียบการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีต่อการพัฒนาชุมชนของพัฒนากรในจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง พบว่า พัฒนาการที่มีอายุ ตำแหน่ง อายุราชการ และประสบการณ์อบรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารโดยภาพรวมมีการยอมรับแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

3. การจัดการความรู้ พบว่า พัฒนาการมีการนำความรู้แจ้งส่วนบุคคลและองค์กรมาจัดการความรู้และพัฒนาเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วม รวบรวม ประมวล จัดเก็บเป็นฐานข้อมูล และถ่ายทอดความรู้ ผ่านการประชุม การอบรม เว็บไซต์ เพื่อนำความรู้ที่ได้รับนั้นไปเผยแพร่ต่อชุมชน

4. การสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ พบว่า พัฒนาการมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และเต็มใจที่จะเข้ารับการอบรม เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในองค์กรและระหว่างองค์กร โดยมุ่งเน้นให้เกิดประโยชน์กับองค์กรและชุมชน

คำสำคัญ : การยอมรับ, เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, พัฒนาการ

ปัญหาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันนี้ ต้องยอมรับว่าเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีบทบาทอย่างมากในการพัฒนาประเทศ รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศ ให้มีการขยายโอกาสเข้าถึงเทคโนโลยีของชุมชนที่ห่างไกลมากขึ้น และเป็นการลดช่องว่างความเหลื่อมล้ำดิจิทัล (Digital Divide) ของสังคมไทย ถือว่าเป็นยุคของความเจริญก้าวหน้าด้านการสื่อสารและเทคโนโลยีไม่ว่าจะอยู่ที่ใดในโลกก็สามารถติดต่อสื่อสารถึงกันได้ เป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ อย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ส่งผลให้หน่วยงานและองค์กรธุรกิจจำเป็นต้องปรับตัว เพื่อให้สอดคล้องและทันกับการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าด้านการสื่อสาร และเทคโนโลยีของโลก (ทองสง่า ผ่องแผ้ว, 2548: 1)

รัฐบาลมีนโยบายให้นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาเป็นกลไกในการพัฒนาปรับปรุงระบบราชการเพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (e-Government) ตามนโยบายของรัฐบาล ที่ภายหลังปฏิรูประบบราชการหน่วยงานราชการต้องปรับปรุงองค์กรให้มีประสิทธิภาพให้บริการประชาชนด้วยความรวดเร็วและทันสมัย เป็นองค์กรที่มีชีวิตสามารถปรับเปลี่ยนตามกระแสเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน และการบริการประชาชน โดยหน่วยงานราชการจะต้องมีเว็บไซต์ในการให้บริการข้อมูลประชาชน และได้ดำเนินข้อมูลเพื่อการพัฒนาชนบท

กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย (กรมการพัฒนาชุมชน, 2547) ภายหลังการปรับบทบาทภารกิจ โครงสร้าง เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2545 ได้เพิ่มหน่วยงานศูนย์สารสนเทศเพื่อการพัฒนาชุมชน โดยมีบทบาท ภารกิจ ศึกษาวิเคราะห์พัฒนาและออกแบบระบบข้อมูลเพื่อการพัฒนาชุมชน บริหารจัดเก็บ รวบรวมข้อมูล ประมวลผล และการใช้ประโยชน์ข้อมูลเพื่อการพัฒนาชุมชน กำหนดนโยบายและแผนแม่บทการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานพัฒนาชุมชน ประสาน และสนับสนุนการดำเนินงานระบบข้อมูลเพื่อการพัฒนาชุมชน พัฒนาการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศ พัฒนาระบบบริหารงานและระบบบริการข้อมูล กำกับดูแลและติดตามผลการดำเนินงาน ประเมินผลการดำเนินงานระบบสารสนเทศเพื่อการพัฒนาชุมชน พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน เครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบสารสนเทศที่ให้บริการและระบบการเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูลผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

กรมการพัฒนาชุมชนได้มีการจัดเก็บ และพัฒนา

ฐานข้อมูล 3 ประเภท ได้แก่ 1) ฐานข้อมูลบุคคล (Personal profile) ซึ่งปรากฏอยู่ในระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารงานพัฒนาชุมชนแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (ร.ง.12 ฐาน) 2) ฐานข้อมูลครัวเรือน (Household profile) ปรากฏอยู่ในฐานข้อมูลความจำเป็นพื้นฐานของครัวเรือน (จ.ป.ฐ.) และ 3) ฐานข้อมูลหมู่บ้าน (Village profile) ปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล กชช.2 ค หากฐานข้อมูลดังกล่าวอยู่ในรูปของข้อมูล (Data) ได้รับการพัฒนาไปสู่การเป็น สารสนเทศ (Information) ของชุมชน หรือเรียกว่า “สารสนเทศชุมชน” ก็จะก่อให้เกิดประโยชน์กับรัฐบาล เอกชน และชุมชน ในการกำหนดยุทธศาสตร์ การค้า การลงทุน การแก้ไขปัญหาความยากจน การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ตามกระบวนการประชาธิปไตย ซึ่งสามารถสนองตอบวาระแห่งชาติของรัฐบาลได้ (กรมการพัฒนาชุมชน : 2549)

กรมการพัฒนาชุมชนได้สำรวจการใช้งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ของหน่วยงานภายในกรมการพัฒนาชุมชน ประเมินผลการใช้งาน พบว่า เจ้าหน้าที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจ มีความเหลื่อมล้ำดิจิทัล (Digital divide) ทำให้การใช้งานและการแก้ไขปัญหาขณะใช้งานมีความติดขัด และล่าช้า ส่งผลให้การใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต โปรแกรมสำเร็จรูปต่างๆ และการให้บริการทางอินเทอร์เน็ตที่กรมการพัฒนาชุมชนให้มาไม่เต็มประสิทธิภาพ

การยอมรับการใช้งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีความสำคัญต่อการทำงานหลายประการ เนื่องจากในโลกปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงในทุกด้านอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความก้าวหน้าทั้งด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ การทำงานจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงจากการทำงานที่มีอยู่เดิม เพื่อให้ทันสมัยต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งเพื่อแก้ไขปัญหาบางอย่างที่เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ การเปลี่ยนแปลงจึงจำเป็นต้องมีการศึกษาเกี่ยวกับนวัตกรรมที่จะนำมาใช้เพื่อแก้ไขปัญหาในการทำงานในบางเรื่อง ให้ทันสมัยพัฒนาสิ่งใหม่ๆ ขึ้นมาเพื่อตอบสนองการทำงานที่เพิ่มมากขึ้น ด้วยระยะเวลาที่สั้นลง การใช้นวัตกรรมมาประยุกต์ในระบบการบริหารจัดการก็มีส่วนช่วยให้การทำงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการความรู้ (Knowledge management) ที่ดีจะช่วยให้องค์กรปรับปรุงประสิทธิภาพ และเพิ่มผลผลิตให้กับทุกภาคส่วนขององค์กร สร้างนวัตกรรมและการเรียนรู้ รวมถึงการส่งเสริมให้แสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนความรู้ได้อย่างเต็มที่ เพิ่มคุณภาพและลดรอบเวลาในการให้บริการ

ลดค่าใช้จ่าย โดยการจัดกระบวนการที่ไม่สร้างคุณค่าให้กับงาน ให้ความสำคัญกับความรู้ของบุคลากรและให้คำตอบแทนและรางวัลที่เหมาะสม (สุวัชรวิทย์ จันทิมา, 2550)

หน่วยงานภาครัฐจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 สำหรับ หมวด 3 มาตรา 11 นี้ เป็นเรื่องของการนำหน่วยราชการไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) โดยมีสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการติดตามและประเมินผล

เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดจากการใช้งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร นำไปสู่การจัดการความรู้และการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้สามารถพัฒนาบุคลากรให้เกิดการคิดเป็นระบบ มีความรอบรู้มีแบบแผน มีวิสัยทัศน์ร่วม และการสร้างทีมงาน เครือข่ายเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อขยายการดำเนินงานด้านการสื่อสารของหน่วยงานให้ครอบคลุมหลายรูปแบบ เช่น เว็บไซต์ (Website) จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-Mail) การสนทนาบนเครือข่าย (Internet relay chat) การประชุมทางไกลผ่านเว็บไซต์ (Web conference) สำนักงานอัตโนมัติ (Office automatic) เป็นต้น

จากปัญหาและความสำคัญของปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษา การยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีต่อการพัฒนาชุมชนของพัฒนากรในจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง เพื่อนำไปสู่การจัดการความรู้และการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษากระบวนการตัดสินใจการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีต่อการพัฒนาชุมชนของพัฒนากรในจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง
2. เพื่อเปรียบเทียบการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีต่อการพัฒนาชุมชนของพัฒนากรในจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ตำแหน่ง และประสบการณ์อบรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
3. เพื่อค้นหาข้อเสนอแนะและแนวทางการส่งเสริมการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารโดยการจัดการความรู้ และการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้

ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

1. เพื่อทราบกระบวนการตัดสินใจการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีต่อการพัฒนาชุมชนของพัฒนากรในจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง
2. เพื่อทราบการเปรียบเทียบการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีต่อการพัฒนาชุมชนของพัฒนากรในจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ตำแหน่ง และประสบการณ์อบรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
3. เพื่อได้แนวทางในการพัฒนาพัฒนากรในจังหวัดภาคใต้ตอนล่างด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านการจัดการความรู้ และด้านการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ให้มีคุณภาพได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษารุ่นนี้ ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้วิธีการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey research) เพื่อศึกษาการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีต่อการพัฒนาชุมชนของพัฒนากรในจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการสังกัดกรมการพัฒนาชุมชน ซึ่งปฏิบัติงานสำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอต่างๆ ในจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง ได้แก่ จังหวัดตรัง พัทลุง สตูล สงขลา ยะลา นราธิวาส และปัตตานี จำนวน 428 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้แบบสอบถาม ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ข้าราชการสังกัดกรมการพัฒนาชุมชน ซึ่งปฏิบัติงานสำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอต่างๆ ในจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 48.26 ของประชากรทั้งหมด การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารุ่นนี้ จะใช้หลักการคำนวณของ Yamane

$$N = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

แทนค่าในสูตร

$$N = \frac{428}{1+428(0.05)^2}$$

$$N = 206.763285$$

$$N = 207$$

ดังนั้นในการศึกษารุ่นนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 207 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้แบบสัมภาษณ์ ได้แก่ ข้าราชการสังกัดกรมการพัฒนาชุมชน ซึ่งปฏิบัติงานในพื้นที่จังหวัดภาคใต้ตอนล่าง โดยใช้วิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) คือ หัวหน้ากลุ่มงานสารสนเทศการพัฒนาชุมชนจังหวัด จำนวน 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้เทคนิควิธีการวิจัยเชิงปริมาณกับการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลทั้งแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

สรุปผลการศึกษา

การยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีต่อการพัฒนาชุมชนของพัฒนากรในจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง กล่าวถึง 1) ข้อมูลทั่วไป 2) กระบวนการตัดสินใจการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีต่อการพัฒนาชุมชนของพัฒนากรในจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง 3) การเปรียบเทียบการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีต่อการพัฒนาชุมชนของพัฒนากรในจังหวัดภาคใต้ตอนล่างจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุราชการ ตำแหน่ง และประสบการณ์อบรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 4) การจัดการความรู้ และ 5) การสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของพัฒนากรในจังหวัดภาคใต้ตอนล่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 64.70 อายุระหว่าง 41 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 43 การศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 79.70 อายุราชการสูงกว่า 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.30 ตำแหน่งนักวิชาการพัฒนาชุมชนชำนาญการ คิดเป็นร้อยละ 65.20 ประสบการณ์อบรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ระหว่าง 5 – 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.50

กระบวนการตัดสินใจการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีต่อการพัฒนาชุมชนของพัฒนากรในจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง พบว่า กระบวนการตัดสินใจการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของพัฒนากร โดยภาพรวมแล้วอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามขั้นตอนสามารถสรุปได้ดังนี้ ขั้นการรับรู้ พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีประโยชน์ต่องานพัฒนาชุมชน ขั้นการสนใจ พบว่า พัฒนาการมีความกระตือรือร้นที่จะนำรูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการงาน ขั้นการตัดสินใจ พบว่า พัฒนาการมีความตั้งใจที่จะศึกษาการใช้โปรแกรม จปฐ. ขั้นการปฏิบัติ พบว่า พัฒนาการส่วนใหญ่มีความสามารถในการใช้โปรแกรม จปฐ. ได้ และขั้นการยืนยัน พบว่า พัฒนาการมีทัศนคติที่ดีต่อ

การนำโปรแกรม จปฐ. มาใช้ ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบถึงผลตอบรับที่พัฒนากรมีต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของพัฒนากร เพื่อเป็นแนวทางนำไปใช้ในการพัฒนาชุมชนต่อไป

การเปรียบเทียบการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีต่อการพัฒนาชุมชนของพัฒนากรในจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง จำแนกตามเพศ พบว่า ทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยภาพรวมมีการยอมรับ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ จำแนกตามอายุ พบว่า โดยภาพรวมมีการยอมรับแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมมีการยอมรับแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ จำแนกตามอายุราชการ พบว่า โดยภาพรวมมีการยอมรับแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า โดยภาพรวมมีการยอมรับแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และจำแนกตามประสบการณ์อบรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พบว่า โดยภาพรวมมีการยอมรับแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การจัดการความรู้ เพื่อให้เกิดการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีต่อการพัฒนาชุมชนของพัฒนากร พบว่า พัฒนาการมีการนำความรู้ขององค์กรและความรู้ส่วนบุคคลมาพัฒนาเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ โดยการใช้ระบบการมีส่วนร่วม ระดมความคิด เพื่อนำความรู้ที่แฝงอยู่ในแต่ละบุคคลออกมาใช้ ประมวลและรวบรวมให้เกิดแนวทางในการทำงานเพื่อ เสนอแนะ เพิ่มความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน และสามารถนำไปพัฒนาต่อไป ทั้งนี้ บุคคลากรผู้ให้ความรู้ต้องพัฒนาตนเองตลอดเวลาสามารถถ่ายทอดความรู้ที่มีแก่ผู้ที่มีปัญหาหรือข้อสงสัยได้ ในส่วนของการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ องค์กรส่วนใหญ่ใช้ระบบการเก็บข้อมูลในฐานข้อมูลส่วนกลาง ซึ่งมีลักษณะในการจัดเก็บเป็นแฟ้มเอกสารข้อมูล โดยแยกออกเป็นหมวดหมู่ของแต่ละประเภทอย่างชัดเจน และนำข้อมูลดังกล่าวบันทึกเก็บในลักษณะแผ่น CD เพื่อป้องกันการสูญหายของข้อมูล และสะดวกต่อการเผยแพร่ในทุกรูปแบบ บุคลากรในองค์กรสามารถได้รับการถ่ายทอดความรู้และประโยชน์ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสาร ผ่านทางเว็บไซต์ การประชุม และการอบรม โดยมีวิทยากรคอยให้คำแนะนำในแต่ละอำเภอ และนำความรู้ที่ได้รับนั้นไปเผยแพร่ต่อชุมชนต่อไป

การสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีต่อการพัฒนา

ชุมชนของพัฒนากร พบว่า การสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ เป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะปัจจุบันมีข้อมูลความรู้ใหม่ๆ เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจภายในองค์กร และภายนอกองค์กร ด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การอบรม การสัมมนา เป็นต้น ซึ่งการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ นั้นได้เริ่มต้นจากการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง โดยมุ่งเน้นให้เกิดประโยชน์กับองค์กรและชุมชน ซึ่งจะมีฝ่ายที่รับผิดชอบในด้านยุทธศาสตร์เป็นผู้ดูแลภารกิจที่จะต้องทำตามแผนปฏิบัติ และให้กลุ่มงานต่างๆ นำไปปฏิบัติตามโดยมีวิทยากรเป็นผู้แนะนำในการปฏิบัติ โดยจะเริ่มจากการพูดคุย เพื่อสร้างความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน ทำอะไร เพื่ออะไร ทำแล้วได้ประโยชน์อย่างไร ใครคือผู้ได้รับประโยชน์นั้น นอกจากนี้ยังมีการติดตามผล ทบทวนและสรุปในเรื่องที่ได้นำไปปฏิบัติ

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัย การยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีต่อการพัฒนาชุมชนของพัฒนากรในจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. พัฒนาการมีกระบวนการตัดสินใจการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีต่อการพัฒนาชุมชนในจังหวัดภาคใต้ตอนล่างในระดับมาก โดยภาพรวมพัฒนากรในจังหวัดภาคใต้ตอนล่างเป็นกลุ่มทันสมัย (Early Majority) ตามแนวคิดของ Everett M. Rogers กล่าวว่าเป็นผู้ที่ยอมรับความคิดใหม่ก่อนคนอื่น ส่วนใหญ่เป็นชนชั้นกลาง ต้องการความยอมรับในสังคม มีกระบวนการตัดสินใจยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีต่อการพัฒนาชุมชน ในการรับรู้ ขั้นการจูงใจ ขั้นการตัดสินใจ ขั้นการปฏิบัติ และขั้นการยืนยัน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ กรกฎ งามชัยเดช (กรกฎ งามชัยเดช, 2543) ได้ศึกษาการยอมรับการนำระบบบริหารงานตามมาตรฐาน ISO 9002 มาใช้ในการปรับปรุงบริการ พบว่า เจ้าหน้าที่ที่ประจำอยู่ ณ ที่ทำการไปรษณีย์ที่อยู่ในขอบเขตการรองรับระบบบริหารงานตามมาตรฐาน ISO 9002 มีระดับการยอมรับการนำระบบบริหารงานตามมาตรฐาน ISO 9002 มาใช้ในการปรับปรุงบริการโดยรวม ในระดับค่อนข้างสูง และเมื่อพิจารณาระดับการยอมรับตามประเด็นคำถามรายชื่อ และตามคุณลักษณะของ ISO 9002 แล้ว อยู่ในระดับค่อนข้างสูงเช่นกัน ผู้วิจัยคิดเห็นว่า พัฒนาการนำความรู้ไปใช้อย่างเป็นระบบ เป็นกระบวนการให้ความสนใจและศึกษาการใช้งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่เอื้อต่อการการทำงานพัฒนาชุมชนตลอดเวลา และสามารถนำไปให้เกิดประโยชน์สู่ชุมชนต่อไป

2. กระบวนการตัดสินใจการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีต่อการพัฒนาชุมชนของพัฒนากรในจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกชั้น เมื่อศึกษาแต่ละชั้นของกระบวนการตัดสินใจพบว่า

ขั้นการรับรู้ พัฒนาการรับรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีประโยชน์ต่องานพัฒนาชุมชน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และรองลงมา คือโปรแกรม จปฐ. มีประโยชน์ต่องานพัฒนาชุมชน แต่การรับรู้ว่าการใช้ระบบสำนักงานอัตโนมัติในระดับภูมิภาคกำลังจะมีเพิ่มขึ้นในอนาคต มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ซึ่งสอดคล้องกับ พวงเพชร จันทรวิจิตร (พวงเพชร จันทรวิจิตร, 2530) ได้ศึกษาสภาพและความต้องการเกี่ยวกับความรู้ในการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาของนักเทคโนโลยีการศึกษาในวิทยาลัยครู พบว่า การได้รับการบริการและส่งเสริมอย่างดีจากผู้บริหาร ตลอดจนการสนับสนุนและการมีส่วนร่วมจากคณาจารย์ด้วยกัน จะทำให้เกิดการยอมรับนวัตกรรมขั้นได้ เกิดการยอมรับระบบคอมพิวเตอร์ในขั้นการรับรู้ด้วย ผู้วิจัยคิดเห็นว่า พัฒนาการมีความตื่นตัว มีความรู้ที่จำเป็นเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และจะช่วยให้พัฒนากรเข้าใจและยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในอนาคตได้ง่ายขึ้น

ขั้นการจูงใจ พัฒนาการมีความกระตือรือร้นที่จะนำรูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในอนาคต มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และเห็นประโยชน์จากการบริการ e-Mail ของกรมการพัฒนาชุมชน แต่การเห็นประโยชน์จากการใช้ระบบสำนักงานอัตโนมัติ มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ซึ่งสอดคล้องกับ สาโรจน์ สอาดเอี่ยม (สาโรจน์ สอาดเอี่ยม, 2546) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของครูและบุคลากร ของโรงเรียนในฝัน เขตตรวจราชการที่ 1 พบว่า ส่วนใหญ่การใช้วัสดุ เครื่องมือหรืออุปกรณ์ และเทคนิควิธีการ ครูหรือบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนมีปัญหาด้านงบประมาณไม่เพียงพอและมีความล่าช้า วัสดุเครื่องมือหรืออุปกรณ์มีไม่เพียงพอ ขาดสิ่งอำนวยความสะดวกในการใช้ความต้องการการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมีความต้องการด้านการจัดสรรงบประมาณในการผลิตจัดหา และซ่อมแซม ให้เพียงพอสิ่งอำนวยความสะดวก การอบรมความรู้ มีผู้ให้คำแนะนำปรึกษา ผู้วิจัยคิดเห็นว่า พัฒนาการมีทัศนคติที่ดี มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทำให้พัฒนากรสามารถพัฒนาตนเอง และเกิดประโยชน์ต่อตัวเอง

ขั้นการตัดสินใจ พัฒนาการมีความตั้งใจที่จะศึกษาการใช้โปรแกรม จปฐ. มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และการมีความตั้งใจที่จะศึกษาการใช้โปรแกรม กขช.2 ค มีค่าเฉลี่ยรองลงมา แต่การหลีกเลี่ยงการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพราะไม่คุ้นเคยและทำให้ลำบากใจ มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ซึ่งสอดคล้องกับ ณัฐคนัย วงษ์รุ่งอรุณเลิศ (ณัฐคนัย วงษ์รุ่งอรุณเลิศ, 2547) ได้ศึกษาเรื่อง การยอมรับเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ของสมาชิกองค์กรบริหารส่วนตำบล ในเขตภาคกลางตอนล่าง พบว่า การเรียนรู้คอมพิวเตอร์มีอิทธิพลต่อการยอมรับเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เนื่องจากสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนมากมีความรู้ในการใช้คอมพิวเตอร์จากการอบรม จึงทำให้มีความคิดเห็นในการยอมรับระบบคอมพิวเตอร์อยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยคิดเห็นว่า พัฒนาการมีแนวทางในการตัดสินใจที่จะยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ให้ดีที่สุด สามารถทดลองใช้ได้ตามขั้นตอน

ขั้นการปฏิบัติ พัฒนาการมีความสามารถใช้โปรแกรม จปฐ. ได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และความสามารถใช้โปรแกรม กขช.2 ค ได้ มีค่าเฉลี่ยรองลงมา แต่การใช้ระบบสำนักงานอัตโนมัติ เพื่อช่วยให้การทำงานของงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ซึ่งสอดคล้องกับ ณัฐคนัย วงษ์รุ่งอรุณเลิศ (ณัฐคนัย วงษ์รุ่งอรุณเลิศ, 2547) ได้ศึกษาเรื่อง การยอมรับเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลของสมาชิกองค์กรบริหารส่วนตำบล ในเขตภาคกลางตอนล่าง พบว่า หลังจากที่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ได้ตัดสินใจนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาใช้แล้ว การได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงานและผู้บริหารในการแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในการทำงานด้านต่างๆ และเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นก็ต้องช่วยกันแก้ไข กล่าวคือ เพื่อนร่วมงานต้องร่วมมือกันในการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ มีแนวโน้มที่ทำให้สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลนำเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์มาใช้ในการทำงานเพิ่มมากขึ้น ผู้วิจัยคิดเห็นว่า พัฒนาการสามารถปฏิบัติตามแนวทางหรือวิธีการ ของโปรแกรมสำเร็จรูปต่างๆ ของกรมการพัฒนาชุมชนที่เกี่ยวข้องกับงานจนสามารถนำมาใช้เป็นกิจวัตรประจำวัน

ขั้นการยืนยัน พัฒนาการติดตามข่าวสาร แสวงหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นประจำ และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารนั้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในงานพัฒนาชุมชนด้านต่างๆ เพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ สมชาย เรืองมณีชัชวาล

(สมชาย เรืองมณีชัชวาล, 2539) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการสื่อสารกับการยอมรับนวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษาของนักฝึกอบรมไทย พบว่า นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาจะเกิดขึ้นในสถาบันได้นั้น ก็ต่อเมื่อครูตระหนักถึงความสำคัญในประโยชน์ของนวัตกรรมและเทคโนโลยีนั้นๆ โดยการแสวงหาด้วยการอ่าน การอบรม สัมมนาหรือการทำโดยวิธีอื่นๆ เพื่อให้ได้ซึ่งความรู้ วิธีการและการปฏิบัติใหม่ ๆ กับทั้งนำความรู้และสิ่งใหม่เหล่านั้นมาปฏิบัติ หรือใช้แก้ปัญหาในการเรียนการสอน หรือการปฏิบัติงานอื่นๆ ผู้วิจัยคิดเห็นว่า พัฒนาการยืนยันที่ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปต่างๆ ของกรมการพัฒนาชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในงานพัฒนาชุมชนด้านต่างๆ และแสวงหาข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมอยู่เป็นประจำ

3. การจัดการความรู้ พบว่า พัฒนาการมีการนำความรู้แฝงของแต่ละบุคคลและความรู้ขององค์กรมาพัฒนาเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ ประมวลและรวบรวมเพื่อให้เกิดแนวทางในการทำงาน และสามารถนำไปพัฒนาต่อได้ ทั้งนี้ บุคลากรผู้ให้ความรู้ต้องพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ ใช้ระบบการเก็บข้อมูลในฐานข้อมูลส่วนกลาง แยกออกเป็นหมวดหมู่ แต่ละประเภทอย่างชัดเจน บุคลากรในองค์กรสามารถได้รับการถ่ายทอดความรู้ และนำความรู้ที่ได้รับนั้นไปเผยแพร่ต่อชุมชนต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ อรุโณทัย สิงหราช (อรุโณทัย สิงหราช, 2549) ได้ศึกษาการจัดการความรู้ของบริษัท ธนาคารกรุงไทย จำกัด(มหาชน) สำนักงานเขตอุดรธานี พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นด้วยต่อการจัดการความรู้โดยรวมและรายด้าน 5 ด้าน บุคลากรธนาคารมีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในปัจจุบันโลกได้เข้าสู่ยุคเศรษฐกิจฐานความรู้ ผู้บริหารธนาคารและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง ทราบแน่ชัดว่าการนำศาสตร์ด้านการจัดการความรู้ มาใช้ในการสร้างประโยชน์แก่องค์กรเป็นสิ่งที่สำคัญ ผู้วิจัยคิดเห็นว่า พัฒนาการควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับกระบวนการจัดการความรู้มาใช้ในการสร้างประโยชน์แก่องค์กร เช่น การถอดบทเรียนจากการดำเนินการวิธีปฏิบัติที่ทำให้องค์กรประสบความสำเร็จ การเล่าเรื่อง เป็นต้น จัดเก็บข้อมูลโดยแยกออกเป็นหมวดหมู่ แต่ละประเภทอย่างชัดเจนสามารถถ่ายทอดความรู้ เผยแพร่ผ่านทางเว็บไซต์ การประชุม การอบรม เป็นต้น โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วม

4. การสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ พบว่า ปัจจุบันมีข้อมูลความรู้ใหม่ๆ เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา พัฒนาการจำเป็นต้องมีการการแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจภายในองค์กร

ด้วยวิธีการต่างๆ เริ่มต้นจากการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง โดยมุ่งเน้นให้เกิดประโยชน์กับองค์กรและชุมชน และกลุ่มงานต่างๆ นำไปปฏิบัติตาม โดยมีวิทยากรเป็นผู้แนะนำในการปฏิบัติ โดยจะเริ่มจากการพูดคุย เพื่อสร้างความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน มีการมีการติดตามผล ทบทวนและสรุปในเรื่องที่ได้นำไปปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับ สุทธยา สีหพงษ์ ได้ศึกษาการจัดการความรู้กับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสำนักป้องกันควบคุมโรคที่ 7 จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า มีระดับการดำเนินการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งการเป็นบุคคลที่รอบรู้ การคิดอย่างเป็นระบบ การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม การมีแบบแผนความคิด และการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน ผู้วิจัยคิดเห็นว่า การสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ เป็นเรื่องที่สำคัญที่พัฒนาการจะต้องสร้างทีมงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ให้การสนับสนุนและส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสามารถปรับเปลี่ยนตนเองตามสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมได้ โดยมุ่งเน้นให้เกิดประโยชน์กับองค์กรและชุมชน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาในครั้งนี้มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีต่อการพัฒนาชุมชนของพัฒนากรในจังหวัดภาคใต้ตอนล่างดังนี้ ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1. จัดให้มีการส่งเสริมพัฒนาการทุกระดับนำความรู้แห่งของแต่ละบุคคลมาใช้ในการจัดการความรู้เพื่อบูรณาการกับความรู้ของตนเอง และองค์กรโดยการประมวลและรวบรวมให้เกิดแนวทางในการปฏิบัติงาน โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมการปฏิบัติงานในปัจจุบันและอนาคตขององค์กรได้
2. จัดให้มีการส่งเสริมการสร้างบรรยากาศการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ เพื่อให้พัฒนากรเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สามารถปรับเปลี่ยนตนเองตามสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมได้ เพื่อพัฒนาและขับเคลื่อนงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในระดับจังหวัดและระดับอำเภอ

เอกสารอ้างอิง

กรกฎ งามชัยเดช. 2543. การยอมรับการนำระบบบริหารงานตามมาตรฐาน ISO 9002 มาใช้ในการปรับปรุงบริการ กรณีศึกษาการสื่อสารแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- กรมการพัฒนาชุมชน. 2547. การจัดการความรู้การพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ : กรมการพัฒนาชุมชน.
- _____. 2549. คู่มือการจัดเก็บข้อมูล จปฐ. (ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน) ช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 (ปี 2550 – 2554). กรุงเทพฯ : กรมการพัฒนาชุมชน.
- _____. 2549. คู่มือการจัดเก็บข้อมูล กชช. 2ค (ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน/ชุมชน) แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 (ปี 2550 – 2554). กรุงเทพฯ : กรมการพัฒนาชุมชน.
- _____. 2549. คู่มือสารสนเทศชุมชน. กรุงเทพฯ : บริษัท บีทีเอส จำกัด.
- ครรชิต มัลลียงส์. 2540. ทักษะไอที. กรุงเทพฯ : ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ.
- _____. 2540. พจนานุกรมคอมพิวเตอร์ สำหรับเยาวชน. กรุงเทพฯ : ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ.
- ณัฐดนัย วงษ์รุ่งอรุณเลิศ. 2547. การยอมรับเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลของสมาชิกองค์กรบริหารส่วนตำบล ในเขตภาคกลางตอนล่าง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ทองสง่า ผ่องแผ้ว. 2548. ความคิดเห็น ความพร้อม และการยอมรับการเรียนรู้การสอนแบบ e-Learning ของอาจารย์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2543. การวิจัยทางการวัดผลและประเมินผล. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประพันธ์ ผาสุกขีต. 2547. การจัดการความรู้ฉบับมือใหม่หัดขับ. กรุงเทพฯ : ไชยใหม่.
- พรธิดา วิเชียรปัญญา. 2547. การจัดการความรู้ พื้นฐานและการประยุกต์ใช้. กรุงเทพฯ : เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- พวงเพชร จันทรวิจิตร. 2530. สภาพและความต้องการเกี่ยวกับความรู้ในการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาของนักเทคโนโลยีการศึกษาในวิทยาลัยครู. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543. **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- วรภัทร์ ภูเจริญ. 2548. **องค์กรแห่งการเรียนรู้และการบริหารความรู้**. กรุงเทพฯ : อริยชน.
- วิจารณ์ พานิช. 2547. **การจัดการความรู้กับการบริหารราชการแนวใหม่**. กรุงเทพฯ : สำนักงาน ก.พ.ร.
- _____. 2548. **การจัดการความรู้ ฉบับนักปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ : ตลาดา พับลิเคชั่น.
- สมชาย เรืองมณีชัชวาล. 2539. **การศึกษาพฤติกรรม การสื่อสารกับการยอมรับนวัตกรรมและ เทคโนโลยีการศึกษาของนักฝึกอบรมไทย**. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สังคม ภูมิพันธุ์. 2548. **สมรรถภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของอาจารย์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สาโรจน์ สอาดเยี่ยม. 2546. **สภาพ ปัญหาและความต้องการ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information and Communication Technology: ICT) ของครูและบุคลากร ของโรงเรียนในฝันเขตตรวจราชการที่ 1**. เชียงใหม่ : สำนักผู้ตรวจราชการประจำเขตตรวจราชการที่ 1.
- สุชาดา กิระนันท์. 2544. **เทคโนโลยีสารสนเทศสถิติ: ข้อมูลในระบบสารสนเทศ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวัชร จุ่นพิจารณา. 2550. **การบริหารจัดการความรู้ (Knowledge Management)**. สืบค้นเมื่อ 6 กันยายน 2550. สืบค้นจาก <http://www.pharmacy.cmu.ac.th/team/knowledge.pdf>.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. 2526. **การพัฒนาชุมชน**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- อรุณทัย สิงหบรรณ. 2549. **การจัดการความรู้ของบริษัท ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สำนักงานเขตอุดรธานี**. การศึกษาค้นคว้าอิสระ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Marquardt, M.J. 2547. **การพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้**. แปลจาก Building the Learning Organization โดย บดินทร์ วิจารณ์. กรุงเทพฯ : เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- _____. 1996. **Building the learning organization: A system approach to quantum improvement and global success**. New York : McGraw Hill.
- Everett, Rogers M. 1995. **Diffusion of innovation**. New York : The free press a division of Simon & Schuster Inc.
- _____. 1990. **The fifth discipline: The art and practice of the learning organization**. London : Random House.

แนวทางการพิจารณาและการส่งบทความเพื่อตีพิมพ์

นโยบายการจัดพิมพ์

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เป็นวารสารวิชาการราย 6 เดือน (2 ฉบับต่อปี) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จัดพิมพ์ขึ้นเพื่อเป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้คณาจารย์ ข้าราชการ และนักวิชาการทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้มีโอกาสเสนอและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการในวงกว้าง

ประเภทของบทความที่รับพิจารณา

1. บทความรายงานการวิจัย
2. บทความวิชาการ-วิจัย
3. บทความปริทัศน์
4. บทความปริทัศน์หนังสือ

ต้นฉบับที่พิจารณาเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารนี้ จะต้องไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารใดมาก่อน และไม่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของวารสารอื่น เรื่องที่ได้รับการตีพิมพ์ต้องผ่านการกลั่นกรองจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้อง และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการ

การเตรียมต้นฉบับ

ผลงานทางวิชาการที่รับพิจารณาตีพิมพ์ต้องพิมพ์เป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ พิมพ์ต้นฉบับด้วยกระดาษขาวขนาดเอ 4 หน้าเดียว แบบอักษร Angsana New 15 จำนวนไม่เกิน 20 หน้า

ผลงานวิชาการทุกประเภทต้องมีส่วนประกอบทั่วไป ดังนี้

1. ชื่อเรื่อง ชื่อผู้เขียน (ครบทุกคน) ต้องมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
2. วุฒิการศึกษาขั้นสูงสุด และตำแหน่งทางวิชาการ (ถ้ามี) ของผู้เขียนครบทุกคน
3. สถานที่ติดต่อของผู้เขียนครบทุกคน

ส่วนผลงานทางวิชาการประเภทบทความวิจัยต้องมีส่วนประกอบเพิ่มเติม คือ ต้องมีบทคัดย่อ (abstract) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ความยาวประมาณ 200 คำ ทำบทคัดย่อให้ผู้เขียนกำหนดคำสำคัญ (keyword) สำหรับทำดัชนี 6 คำ เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และให้จัดโครงสร้างของบทความตามลำดับ ดังนี้ คือ บทนำ การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง วิธีการศึกษา ผลการศึกษาอภิปรายผล สรุป/ข้อเสนอแนะ และเอกสารอ้างอิง

การอ้างอิงและการเขียนเอกสารอ้างอิง

กรณีที่ผู้เขียนต้องการระบุแหล่งที่มาของข้อมูลในเนื้อเรื่อง ให้ใช้วิธีการอ้างอิงในส่วนเนื้อเรื่องแบบนาม-ปี (author-date in-text citation) โดยระบุ ชื่อผู้แต่ง และปีพิมพ์ของเอกสาร ไว้ข้างหน้าหรือข้างหลังข้อความที่ต้องการอ้าง เพื่อบอกแหล่งที่มาของข้อความนั้น และอาจะระบุเลขหน้าของเอกสารที่อ้างด้วยก็ได้หากต้องการ และให้มีการอ้างอิงส่วนท้ายเล่ม (reference citation) โดยการรวบรวมรายการเอกสารทั้งหมดที่ผู้เขียนได้ใช้อ้างอิงในการเขียนบทความนั้น ๆ จัดเรียงรายการตามลำดับอักษรชื่อผู้แต่ง ภายใต้หัวข้อเอกสารอ้างอิง สำหรับผลงานวิชาการภาษาไทยหรือ Reference สำหรับผลงานวิชาการภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการเขียนเอกสารอ้างอิงตามตัวอย่างการเขียนเอกสารอ้างอิง ดังนี้

1. หนังสือ

ชื่อผู้แต่ง. ปีที่พิมพ์. ชื่อเรื่อง. ฉบับพิมพ์. สถานที่พิมพ์ : ผู้จัดพิมพ์.

ตัวอย่าง

กริช สืบสนธิ์. 2545. ข้อคิดการจัดการ. นครราชสีมา : สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

Lester, June and Koehler, Wallace C. 2003. Fundamentals of information Studies : Understanding information and its Environment. New York : Neal-Schuman.

2. บทความในวารสาร

ชื่อผู้แต่ง. ปีที่พิมพ์. “ชื่อบทความ”. ชื่อวารสาร ปีที่ (ลำดับที่), เลขหน้าที่ปรากฏบทความในวารสาร.

ตัวอย่าง

สุพล พรหมมาพันธุ์. 2547. “ระบบสารสนเทศ กลยุทธ์ที่สำคัญสำหรับการแข่งขัน” ส่งเสริมเทคโนโลยี. 31 (ตุลาคม-พฤศจิกายน), 168-170.

Burton, David. 2001. “Social dynamics in exhibiting art : Rethinking the practices of art education” ArtEducation. 54 (January), 41-46.

3. ข้อมูลจาก website

ตัวอย่าง

อำรุง จันทวานิช และคณะ. 2545. โรงเรียนสมบูรณ์แบบ
(ออนไลน์). สืบค้นจาก : [http://www.moe.go.th/
main2/article/Perfect_school1.html](http://www.moe.go.th/main2/article/Perfect_school1.html)
[9 พฤษภาคม 2548]

Mooney, Chris. 2004. Research and Destroy.
(Online). Available : [http://www.washing-
tonmonthly.com/features/2004/0410.
mooney.html](http://www.washingtonmonthly.com/features/2004/0410.mooney.html) [2005, May 9]

การติดต่อ

กองบรรณาธิการวารสารคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
ฝ่ายส่งเสริมและประสานงานวิจัย
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี 94000
โทรศัพท์ 073- 331304
โทรสาร 073-312232
E-mail: husojournal@gmail.com